

ബാബ അപരാഹ്ണവേളകളിൽ പ്രശാന്തിനിലയത്തിലെ വരാന്തയിൽ തനിക്കു ചുറ്റും കൂട്ടുന്ന വിദ്യാർത്ഥി കൾക്ക് നൽകുന്ന പ്രധാന സന്ദേശങ്ങളിൽ ചിലത് തിരഞ്ഞെടുത്ത് അധിക സത്സംഗമായി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് പ്രഫസർ അനിൽകുമാർ. പ്രശാന്തിനിലയത്തിൽ നടന്ന പല സംഭവങ്ങളും ഇതിൽ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ പ്രഭാഷണം തുടരും.

വിദ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാബയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ പ്രഫസർ അനിൽകുമാറിന്റെ സത്സംഗം

സായി വിവേകമുത്തുകൾ(Sai Pearls of Wisdom) ഭാഗം 42 D

പ്രശാന്തി സന്ദേശം ഞായർ പോഡ്കാസ്റ്റ്
ഏപ്രിൽ 17, 2023

ഞാൻ ദൈവമാകുന്നു I AM GOD

ഓം ശ്രീ സായിരാം.

സായി വിവേകമുത്തുകളിലേക്ക് സ്വാഗതം.

നാം എൺപതു കഴിഞ്ഞ, അഥവാ തൊണ്ണൂറിനടുത്ത് പ്രായമുള്ള ചില മുതിർന്നവരോട് സംസാരിക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ അനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിയുമ്പോൾ, അവർ നമ്മോടു പറയുന്നത് നമുക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ വളരെ പ്രയാസം തോന്നും. അക്കാലത്ത്, വളരെ കുറച്ച് ഭക്തർ മാത്രമാണ് പ്രശാന്തിനിലയം സന്ദർശിക്കാറുണ്ടായിരുന്നത്. വളരെ ചുരുക്കം!

കമലമ്മ എന്നു പേരുള്ള ഒരു സ്ത്രീ ഉണ്ടായിരുന്നു-കമലമ്മ. അവർ ഗ്രാമമുഖ്യന്റെ

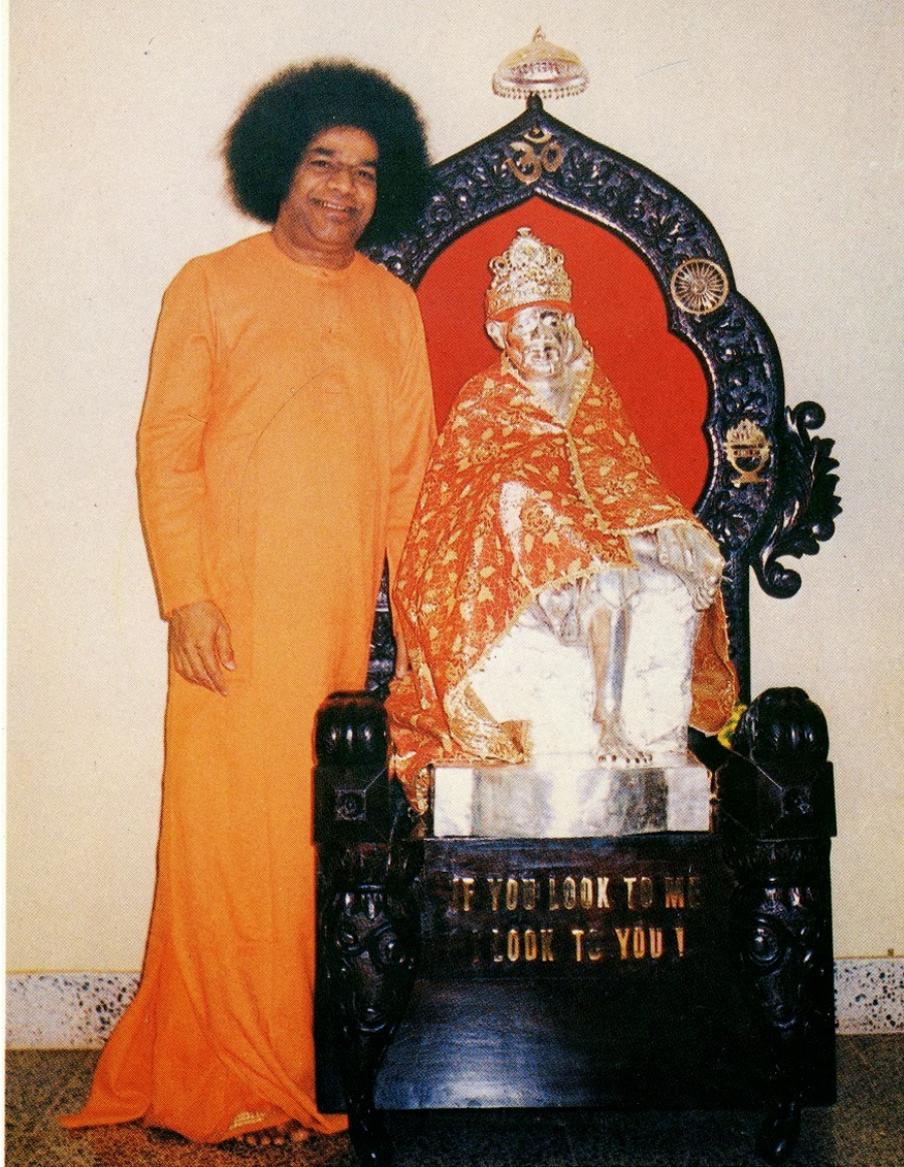
രണ്ടാം ഭാര്യയായിരുന്നു. അന്ന് അവർക്ക് 12 വയസ്സാണ് പ്രായം. ആ പ്രായത്തിലാണ് അവർ സ്വാമിയെ ആദ്യമായി കാണുന്നത്. സ്വാമി മുറിക്കയൻ ഷർട്ടുമിട്ട് ഭക്തരുടെ ഇടയ്ക്കൂടെ നടക്കും. ആ ദിവസങ്ങളെക്കുറിച്ച് എപ്പോഴൊക്കെ ചിന്തിക്കുന്നുവോ, ആ സംഭവങ്ങൾ അവരുടെ ഓർമ്മയെ പിന്തുടരുന്നു.

സ്വാമി, ഉറവക്കൊണ്ടയിൽ നിന്ന് തിരിച്ചെത്തിയ ഉടനെ, ഒരു ദിവസം കമലമ്മയെ അവരുടെ ഗൃഹത്തിൽ സന്ദർശിച്ചിട്ട് പറയുകയുണ്ടായി, “കമലമ്മ, ഞാനൊരു സാധാരണ മനുഷ്യനാണെന്ന് നീ

വിചാരിക്കുന്നോ? അല്ല, കമലമ്മ! അല്ല! ഞാൻ ദൈവമാകുന്നു! വാസ്തവമായും ഞാൻ ഈശ്വരനാകുന്നു, ഈശ്വരനാകുന്നു! ഭാവിയിൽ നീ എന്റെ ചമത്കാരങ്ങൾ കാണും. നീ

അവയ്ക്ക് സാക്ഷിയാവുകയും ചെയ്യും. നീ എന്നെ വിശ്വസിക്കുക!” ഇതാണ് ബാബ പറഞ്ഞത്.

അന്നു മുതൽക്ക് ചമൽകാരങ്ങളുടെ ശ്രേണി അവർക്ക് അനുഭവമായി. സ്വാമി, കുളി കഴിഞ്ഞ്, അരയിൽ ഒരു ചെറിയ ടവൽ ചുറ്റിയിട്ട്, ഷിർട്ടി ബാബയുടെ ഫോട്ടോയുടെ മുമ്പിലായി നിലയുറപ്പിക്കും, ഷിർട്ടി ഭഗവാൻ നാളികേരം സമർപ്പിക്കും. ആ വേളയിൽ അവിടുന്ന് പറയും, “ഞാനൊരു ഭൂതമല്ല! ഞാൻ ഷിർട്ടി ബാബയാകുന്നു! ഞാൻ ഈ ബാലന്റെ, സത്യനാരായണന്റെ, ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു,

അതിനാണ് ഞാൻ ഈ ശരീരത്തെ എല്ലാത്തരം പരീക്ഷകൾക്കും വെല്ലുവിളികൾക്കും വിധേയമാക്കുന്നത്!” ഇതിന്റെ അർത്ഥം, ഈ വിളംബരം ഷിർട്ടി ബാബ സ്വയം നടത്തിയതാണെന്നാണ്; ബാബ ഒരു മാധ്യമം മാത്രമായിരുന്നു. വളരെ നിഷ്കളങ്കനായ ഒരു കൊച്ചു ബാലനായിരുന്നു അവിടെ നിന്നിരുന്നത്! പിന്നീട്, സ്വാമി രൂചികരമായ പഴങ്ങളും പൂക്കളും സൂഷ്ടിക്കും, ആരതിക്കു ശേഷം, അവിടുന്ന് ഉറങ്ങാൻ പോവും.

കാലത്ത് മറ്റുള്ളവർ സ്വാമിയെ വിളിച്ചുണർത്തും, കുറച്ച് വസ്ത്രങ്ങൾ നൽകും, നിങ്ങൾ ‘പഞ്ച’ എന്നു വിളിക്കുന്ന വേഷം, ഒരു ഷർട്ടും നൽകിയിട്ട് അവിടുന്നിനെ

ഭോജനത്തിനായി ക്ഷണിക്കും. സ്വാമി മാത്രം പതിവായി വെള്ളിപ്പാത്രത്തിൽ കഴിക്കും, മറ്റുള്ളവർക്ക് ഇലയിൽ വിളമ്പും, ഇലകളിൽ. അവിടുന്ന് സാധാരണയായി എല്ലാം കൂടി കൂട്ടിക്കലർത്തി കഴിക്കും. അവിടുന്ന് ഒരാഹാരവും പാഴാക്കില്ല, അവസാനം അവിടുന്ന് കമലമ്മയുടെ ഭവനത്തിൽ വിശ്രമിക്കാനാണ് പതിവ്.

ആ ദിനങ്ങളിൽ, രാവിലെ മുതൽ പാതിരാവു വരെ, സ്വാമി ഇന്റർവ്യൂകൾ അനുവദിക്കുമാ യിരുന്നു, ഓരോരുത്തർക്കും വിഭൂതി സൃഷ്ടിച്ചു നൽകും. രോഗങ്ങളൊക്കെ ശമിപ്പിക്കും, പ്രശ്നങ്ങളൊക്കെ പരിഹരിക്കപ്പെടും! അവർ എന്താവശ്യപ്പെട്ടാലും സ്വാമി അവർക്ക് വഴങ്ങുമായിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ കമലമ്മ തിരക്കി, “സ്വാമീ, എന്തിനാണ് ഈ ആളുകൾക്ക് ഇത്രയധികം ഇന്റർവ്യൂകൾ അനുവദിക്കുന്നത്?”

അപ്പോൾ സ്വാമി മറുപടി നൽകി, “ഞാനിത് ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, ആരുംതന്നെ എന്റേയടു ത്തേക്ക് വരില്ല, ഒരു കാക്ക പോലും, ഒരു കാക്ക കൂടി! എന്നാൽ, ആയിരക്കണക്കിന്, ആയിരക്കണക്കിന് ഭക്തർ എന്റെ ദർശനത്തിനായി ഇവിടെയെത്തുന്നത് നിങ്ങൾ കാണും. അപ്പോൾ നിങ്ങളെന്റെ മഹിമ അറിയും!” ബാബ പറഞ്ഞു.

ഇന്ന്, ഇത് ശരിയാണെന്ന് തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അക്കാലത്ത്, ഏറ്റവും കുറഞ്ഞത് 10 കാള വണ്ടി പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളുമെങ്കിലും ഓരോ ദിവസവും ഈ സ്ഥലം സന്ദർശിക്കുമാ യിരുന്നു. അവർ മാസങ്ങളോളം ഇവിടെ തങ്ങുന്നത് പതിവായിരുന്നു.

ഗ്രാമമുഖ്യന്റെ ആദ്യഭാര്യ സുബ്ബമ്മയാണ്- സുബ്ബമ്മ. സുബ്ബമ്മയും കമലമ്മയും, അവർ ഈ ഭക്തർക്കെല്ലാം വേണ്ടി ആഹാരം പാകം ചെയ്തു, അവർ ഉറങ്ങാൻ പോകുന്നതു വരെ.

ചിലപ്പോൾ, അർദ്ധരാത്രിയിൽ, സ്വാമി കമലമ്മയെ വിളിച്ചുണർത്തുന്നത് പതിവായിരുന്നു.

“കമലമ്മ, അവരെ വിളിക്കൂ! ഞാൻ അവർക്ക് ഇന്റർവ്യൂ നൽകി പറഞ്ഞയയ്ക്കാം, അല്ലെ ക്കിൽ നീ നാളെയും അവർക്കായി പാചകം ചെയ്യേണ്ടി വരും!” അക്കാലത്തെ സങ്കല്പം എന്തായിരുന്നെന്നാൽ, ആഹാരം കഴിക്കാതെ ആരും തന്നെ പോകാൻ പാടില്ല. ഇന്റർവ്യൂ ലഭിക്കാതെ ആരും തന്നെ പോകില്ല. അക്കാലത്ത്, ഈ ആളുകൾ രാവു പകലും സ്വാമി യുടെ കൂടെത്തന്നെയാണ് ആഹാരം കഴിച്ചിരുന്നത്.

സ്വാമി, ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, ചോറും എല്ലാ വിഭവങ്ങളും കൂട്ടിക്കലർത്തി, ഒരു വലിയ ഉരുളയാക്കും, എന്നിട്ട് ഓരോരുത്തർക്കായി അത് വീതിച്ചു നൽകും! അതിശയകര

മായ കാര്യം എന്തെന്നാൽ, അവിടുനിന്ന് വിളമ്പുന്ന ഭക്ഷണം അവർക്കെല്ലാവർക്കും തികഞ്ഞിരുന്നു എന്നതാണ്!

സ്വാമി സുബ്ബമ്മയെ കല്പവൃക്ഷത്തിനടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകും, ഇലകൾ പഠിച്ചെടുക്കാൻ അവരോട് ആവശ്യപ്പെടും. ഓരോ ദിവസവും, എന്തൊക്കെ തരം പഴങ്ങളാണോ അവർക്ക് വേണ്ടത, അവിടേക്കു പോയാൽ ആ വൃക്ഷത്തിൽ നിന്ന് അവർക്ക് കിട്ടുമായിരുന്നു. നവനീതം നായിഡു എന്നു പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യനുണ്ടായിരുന്നു. നവനീതം നായിഡു. അയാളുടെ മകൾക്ക് ദോശ വേണം. സ്വാമി ചൂടുള്ള, ചൂടൻ ദോശ

ക്കാൻ അവരോട് ആവശ്യപ്പെടും. ഓരോ ദിവസവും, എന്തൊക്കെ തരം പഴങ്ങളാണോ അവർക്ക് വേണ്ടത, അവിടേക്കു പോയാൽ ആ വൃക്ഷത്തിൽ നിന്ന് അവർക്ക് കിട്ടുമായിരുന്നു. നവനീതം നായിഡു എന്നു പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യനുണ്ടായിരുന്നു. നവനീതം നായിഡു. അയാളുടെ മകൾക്ക് ദോശ വേണം. സ്വാമി ചൂടുള്ള, ചൂടൻ ദോശ

സൃഷ്ടിച്ചു-ദോശകളുടെ കുമ്പാരം! സ്വാമി ഈ ആളുകളോട് ചോദിക്കുന്നത് പതിവായിരുന്നു, “ചെറിയ ഒരു പാത്രം കൊണ്ടുവാ!” സ്വാമി അതിൽ തൊടുന്ന നിമിഷം, അതിൽ അമൃത് നിറയും! ഇതൊക്കെയുണ്ടെങ്കിലും, സ്വാമി ഒരു കുട്ടിയെ പ്പോലെ തോന്നിച്ചു, വളരെ നിഷ്കളങ്കൻ! എല്ലാ പൂക്കളും-അയൽ വീടുകളിൽനിന്നും കൊണ്ടുവന്ന മുല്ലപ്പൂക്കൾ, ചേർത്ത് കൊരുത്ത് ഭഗവാൻ സുന്ദരമായ ഒരു മാലയുണ്ടാക്കും. ചിലപ്പോഴൊക്കെ, അവിടുന്ന് പുഷ്പ തല്പത്തിന്മേൽ ശയിക്കുക പതിവായിരുന്നു.

കർണം സുബ്രമ്മ

സ്വാമി അവർക്കൊപ്പം കളിച്ചു. എന്നാൽ ഓരോ കളിയിലും അവിടുനായിരുന്നു ജേതാവ്! വളരെ പ്രായം ചെന്ന, ഭീമപ്പ എന്നു പേരുള്ള ഒരു വാല്യക്കാരനുമായിരുന്നു. വളരെ വൃദ്ധനായ മനുഷ്യൻ! അദ്ദേഹം ചിത്രാവതിയിൽ നിന്ന് വെള്ളം കൊണ്ടുവരും.

വളരെ നന്നായി പാടും അദ്ദേഹം, എല്ലാവരെയും ചിരിപ്പിക്കും. ഈ ഭീമപ്പയ്ക്ക് മുളക് വളരെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. മുളക്! ആഹാരം കഴിക്കുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം കുറഞ്ഞത് 10 മുളകെങ്കിലും അകത്താക്കും, കുറഞ്ഞത് 10 മുളക്! അതുകൊണ്ട് സ്വാമി അയാളെക്കൊണ്ട് പാട്ടുകൾ പാടിക്കും, സമ്മാനമായി മുളകുകൾ നൽകും!

ഇങ്ങനെയൊക്കെ ആണെങ്കിലും, സ്വാമി ചെറിയ പിശകുകൾ പോലും പൊറുക്കില്ലായിരുന്നു എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. അവിടുന്ന് തിരുത്തും, അത്രൈത്ര നിസ്സാരമായിരുന്നാൽ കൂടി! ഒരു ദിവസം, കമലമ്മ ഗാരൂ ആഹാരം വിളമ്പുകയായിരുന്നു, സ്വാമി പറഞ്ഞു, “കുറച്ചു കറി കൂടി ഒഴിക്കൂ!” ദൗർഭാഗ്യമെന്ന് പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ, അവർ കറി വിളമ്പിയത് ഇടതുകൈ കൊണ്ടായിരുന്നു. ഉടൻടി സ്വാമി അവളുടെ കൈയിൽ അടി കൊടുത്തു. ആ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ കമലമ്മയ്ക്ക് ഇന്നും വേദന അനുഭവപ്പെടും!

സ്വാമി ഒരു ദിവസം പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾ ഇരുവർക്കും-സുബ്രമ്മയും കമലമ്മയും-ഗ്രാമ മുഖ്യന്റെ രണ്ട് ഭാര്യമാർ-നിങ്ങൾക്ക് കുട്ടികൾ ഉണ്ടാവില്ല. അതുകൊണ്ട്, ഞാനാണ് നിങ്ങളുടെ കുട്ടി; നിങ്ങൾക്ക് വീണ്ടും ജന്മം ഉണ്ടാവില്ല! നിങ്ങൾ അമരരാവും!”

ആയിരക്കണക്കിന്, ലക്ഷക്കണക്കിന് ഭക്തർ ഈ സ്ഥലം സന്ദർശിക്കുമെങ്കിലും, സ്വാമി ഇപ്പോഴും കമലമ്മയെ ഓർക്കുന്നു, അവർക്ക് സുഖമാണോയെന്ന് അന്വേഷിക്കുന്നു; സ്വാമി ഓരോ ഉത്സവത്തിനും അവർക്ക് സാരികൾ സമ്മാനിക്കുന്നു.

ഒരു ദിവസം സ്വാമി പറഞ്ഞു, “നീയും ഞാനും സുബ്രഹ്മണ്യം ചേർന്ന് ഒരു ഫോട്ടോ!” സ്വാമി ഇതാണ് പറഞ്ഞത്. പക്ഷേ അക്കാലത്ത് ആർക്കും തന്നെ ക്യാമറ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ സ്വാമി എന്തുതന്നെ സങ്കല്പിച്ചുവോ അത് നടക്കാതെ തരമില്ലല്ലോ. അവിടുന്ന് പ്രഭുക്കന്മാരുടെ പ്രഭുവാകുന്നു! അവിടുത്തെ മനസ്സ് ആർക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും? എല്ലാ പ്രേമത്താലും, അവിടുന്ന് ഈ സ്ഥലത്ത് എത്ര മാറ്റങ്ങളാണ് കൊണ്ടുവന്നത്! ലക്ഷോപലക്ഷം ഭക്തരിൽ എന്തു തരം രൂപാന്തരമാണ് അവിടുന്ന് കൊണ്ടുവന്നത്!

ധാരാളം തെളിവുകളുണ്ട്, കമലമ്മ പറയുന്നത് ആ ചമത്കാരങ്ങൾക്ക് ദൃക്സാക്ഷിയാവാൻ, നേരിട്ട് സാക്ഷിയാവാൻ, അവർ വളരെ ഭാഗ്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്നാണ്. നമുക്കെല്ലാവർക്കുമായി കമലമ്മ ഈ ഉപദേശം തരുന്നു: “സ്വാമി നിറയെ പ്രേമമാണ്! അവിടുനിന്നെ സ്നേഹിക്കുക, അവിടുനിൽ വിശ്വാസമുണ്ടായിരിക്കുക! നിശ്ചയമായും അവിടുന്ന് നിങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കും. നിങ്ങൾ എന്തുതന്നെ ചെയ്താലും, അത് ഒരു ഉപകരണമാവണം. സ്വാമിയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നതും അവിടുനിന്നെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, അത് നിങ്ങളെ എല്ലാത്തരം പ്രശ്നങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കും!” അക്കാലത്ത് കമലമ്മ ഓരോരുത്തരോടും പറഞ്ഞിരുന്നത് ഇതാണ്.

ഞാനിത് ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നത് എന്തിനാണെന്നോ? അത് എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സ്വാമിയുടെ വചനങ്ങൾ എന്തൊരു പ്രവചന വാക്കുകളായിരുന്നു എന്ന് നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ്! എന്താണ് നടക്കുകയെന്ന് അവിടുന്ന് പ്രവചിച്ചിരുന്നു. ഭാവിയിൽ, കുറഞ്ഞത് 60 വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാൽ, എന്താവും സംഭവിക്കുക എന്ന് അവിടുന്ന് അവരോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. അതാണ് ഭഗവാൻ!

ഒരു ചെറിയ സംഭവം ഓർമ്മിക്കാം! അത് ചെറുതാവാം, എന്നാൽ സ്വാമിയുടെ ജീവചരിത്രത്തിൽ, അത് പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്.

ഈശ്വരമ്മ ഭഗവാന്റെ മാതാവാണ്, ലക്ഷ്മമ്മയ്ക്ക് (അമ്മായി അമ്മ) ഒരു സ്വപ്നദർശനമുണ്ടാവുന്നു, അത് ഈശ്വരമ്മയ്ക്ക് മംഗളകരമാണെന്നേ അവർക്ക് വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ, ഒരുവേള ഒരു അസാധാരണ ശിശുവിന്റെ സമ്മാനമാവാം! അവർ കരുതിയ ആ

ത്തുള്ളൂ, ഒരുവേള ഒരു അസാധാരണ ശിശുവിന്റെ സമ്മാനമാവാം! അവർ കരുതിയ ആ

അനുഗ്രഹം ഏതെങ്കിലും പ്രകൃത്യതീത മാർഗത്തിലാവും വരിക, അവർ ഈശ്വരമ്മയ്ക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിരുന്നു. ആരാണവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയത്? ഭയപ്പെടരുത് എന്ന് ലക്ഷ്മമ്മ ഈശ്വരമ്മയ്ക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിരുന്നു. ഈശ്വരമ്മ പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ, എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് ആരും അറിയുമായിരുന്നില്ല. ലക്ഷ്മമ്മ ഒരിക്കലും ആരോടും പറഞ്ഞില്ല, അവരുടെ അമ്മായി അമ്മയോടൊഴികെ. അതൊരു രഹസ്യമായി സൂക്ഷിക്കണം എന്നും, അല്ലെങ്കിൽ ആളുകൾ കഥകൾ പറഞ്ഞും എന്നും അവർ ഉപദേശിച്ചു. വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം, വെങ്കമ്മ, ഈശ്വരമ്മയുടെ കനിഷ്ഠ സഹോദരി, ഈ നിഗൂഢ സംഭവത്തിന്റെ സമാനമായ, പക്ഷേ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു വിവരണം ഓർക്കുന്നു.

പെട്ടു വെങ്കമ്മ രാജുവിന്, പിതാവിന്, കുറച്ച് പശുക്കൾ സ്വന്തമായി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം, ഈശ്വരമ്മ ചിത്രാവതി നദിക്ക് അക്കരെയുള്ള വയലുകളിൽ നിന്ന് പശുക്കൾക്കായി കുറച്ച് പുല്ല് ശേഖരിക്കുന്നതിന് പോയി. വേനൽക്കാലമായിരുന്നു, അവർക്ക് നല്ല ദാഹമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ പുല്ല് ശേഖരിച്ചു, അതൊരു കെട്ടാക്കി, ചിത്രാവതി നദീതീരത്തു തിരികെ വരികയായിരുന്നു. കെട്ട് ഒരു വശത്തു വെച്ചിട്ട് അവർ നദീതീരത്ത് വിശ്രമിക്കാനായി ഇരുന്നു. കുറച്ച് വെള്ളം കിട്ടാനായി അവർ മണൽപ്പരപ്പിൽ ഒരു കുഴി കുഴിച്ചു. അൽപം മലിനജലമാണ് പൊങ്ങി വന്നത്, അത് അവർ കോരിക്കളഞ്ഞു! എന്നിട്ടു വർ രണ്ടു കൈ കൊണ്ടും തെളിഞ്ഞ വെള്ളം കൈക്കുമ്പിളിൽ കോരിയെടുത്തു, അത് കുടിക്കാനായപ്പോൾ വെള്ളത്തിന്റെ പ്രതലത്തിൽ ഒരു തേജസ്സ് അലിഞ്ഞു ചേരുന്നതും അതിന്റെ ഭാഗമാകുന്നതും അവർ കണ്ടു. എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് അവർക്ക് അറിയാൻ പാടില്ലായിരുന്നു, ദാഹം വളരെയധികം ഉണ്ടായിരുന്നു താനും.

ഈശ്വര വിചാരത്തോടെയും അവിടുനിൽ വിശ്വാസമർപ്പിച്ചും, അവരാ വെള്ളം കുടിച്ചു. ആ തേജസ്സ് അത്രമേൽ ശക്തിമത്തായിരുന്നു, മധ്യാഹ്നസൂര്യന്റെ ശോഭയിൽപ്പോലും അവൾക്കത് കാണാമായിരുന്നു. അവൾ വീട്ടിലേക്ക് തിരികെ പോയി ഈ സംഭവം അവളുടെ അമ്മായി അമ്മയോട് പറഞ്ഞു.

ഇതു കഴിഞ്ഞ ഉടനെ, ഈശ്വരമ്മയ്ക്ക് വീണ്ടും ഗർഭമുണ്ടായതായി സ്വയം കാണപ്പെട്ടു. അവരുടെ പ്രസവസമയം അടുത്തപ്പോൾ, ധാരാളം അത്ഭുതകരമായ, വ്യാഖ്യാനിക്കാനാവാത്ത സംഭവങ്ങൾ പെട്ടു വെങ്കമ്മ രാജുവിന്റെ കുടുംബത്ത് സംഭവിക്കാൻ തുടങ്ങി. വീട്ടിൽ പല സംഗീതോപകരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവ താനേ സംഗീതം പൊഴിക്കാൻ ആരംഭിച്ചു, ഒരു അദ്യശ്യമായ, നൈപുണ്യമുള്ള കരങ്ങളാൽ മീട്ടിയതു പോലെ; മറ്റും ഊർജസ്വലമായി ശബ്ദിക്കാൻ തുടങ്ങി, തമ്പുരുവുമായി ഏകകാലമാവുന്നതിന് ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ. ഈശ്വരമ്മയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ കിടക്കുമ്പോൾത്തന്നെ ആ ശിശു

സംസാരിക്കുന്നത് കേൾക്കുമായിരുന്നു എന്ന് കൊണ്ടമ്മ രാജു അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നും പറയപ്പെടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാ നിഗൂഢ സംഭവങ്ങളും ആ അസാധാരണ സംഗതിക്ക് നിമിത്തമാവുന്നതിനു വേണ്ടിയായിരുന്നു!

അടുത്ത എപ്പിസോഡിൽ നാം തുടരും. നിങ്ങളുടെ സമയത്തിന് നന്ദി!

(തുടരും)

പ്രഫ. അനിൽകുമാർ കാമരാജു
(പരിഭാഷ: എം.എൻ. വിനോദ്കുമാർ)